

som upprättades år 1791 och bekläddes med dik-tatorisk makt.

VÄLFÖRHÅLLANDE, n. 4. Godt, berömligt förhållande. *Belönas för sitt v.*

VÄLFÖRSEDD, a. 2. Väl, rikligen försedd. *En v. börs.*

VÄLFÖRSTÅENDES, väl förstå'ännadss, adv. Förstås naturligtvis; härvid är likväl att märka.

VÄLFÖRSTÄNDIG, väl förstå'ndig, a. 2. Mycket förständig. Titel, som gifves nämde-män. *Nämde-mannen, ärlige och v-e, N. N.*

VÄLFÖRTJENT, väl förtjänt, a. 1. 1) (om sak) Som blifvit väl förtjent. *V. straff. V. be-löning.* — 2) (om person) Som gjort sig väl för-tjent. *En v. man.* — Skrifves äfv. *Väl förtjent.* — *Adv.* På ett väl förtjent sätt, med all för-skyllan. *Han har v. blifvit belönad.*

VÄLGERNING, välj'ärning ell. välj'ärning, f. 2. Hjelp, understöd, som gifves någon, hvilken är i nöd eller behof. *Bevisa någon en v. Åt-njuta v-ar af någon.*

VÄLGERNINGSMAN, m. 5. pl. — män. Se *Välgörare.*

VÄLGRUNDAD, välgründad, a. 2. Väl grundad, riktig. *V. anmärkning.*

VÄLGÅNG, välgå'ng, m. sing. Förhållandet, att det går en väl. Timlig lycka, framgång i världen. *Önska en v. Gud förläne eder all sällhet och v. Dricka ens v., dricka någon till med önskan af välgång.*

VÄLGÅNGSSKÅL, f. 2. Skål, som drickes till ens välgång.

VÄLGÅNGSVÄN, m. 3. pl. — vänner. (fam.) Vän endast i välgång, men ej i motgång.

VÄLGÖRANDE, a. 1. 4) Som gör godt, bevisar välgörningar. *Han är mycket v. mot de fattiga.* — 2) (om sak) Som verkar hjelp, lindring. *Delta läkemedel var mycket v.*

VÄLGÖRANDE, n. 4. Handlingen att göra godt, att förbättra andras tillstånd.

VÄLGÖRARE, m. 5. — ARINNA, f. 1. Den som gör eller gjort någon godt, bevisar eller bevisat någon en välgörning, välgörningar. *Min v.*

VÄLGÖRENHET, f. 5. Goda gerningar, så vida som de hafva till föremål behöfvandes hjelp och understöd.

VÄLJA, väl'lja, v. a. o. n. 2. Impf. *Valde;* sup. *Valt* (långt a i både impf. o. sup.) Af två eller flera personer eller saker bestämma sig för, utse den eller dem, som anses bäst, tjenligast. *V. någon till styresman, till konsul, till konung. V. mellan godt och ondt. V. mellan två onda ting. Om jag finge v. mellan dem, så valde jag...* Der är att v. af. *Ni äger att v. Välj hvilkendera ni behagar. V. en ibland tusen. V. på,* genom val utse. *V. i'n, út, se Invälja, Utvälja. — Väljande, part. akt. Brukas ofta substantivt: De v. — Vald, part. pass. V. till riksdagsman. De äro v-e bland de bästa. Se äfv. Utvald, t. ex. V. frukt. — Väljande, n. 4.*

VÄLJARE, m. 5. Den som väljer.

VÄLKLANG, m. 5. Väklingande ljud.

VÄLKLINGANDE, a. 1. Som klingar väl. *V. ord, namn, titlar. — Syn. Välljudande.*

VÄLKLÄDD, väl'klädd, a. 2. Väl klädd; iklädd snygga kläder. *En v. person. V-dt fruntimmer.*

VÄLKOMMA, f. 1. 1) Se *Välkomnad.* — 2) Stor pokal, som fordom brukades att dricka ens välkomstskål. — 3) Se *Välkomstskål.*

VÄLKOMMEN, väl'kommän o. välk'ammän, a. 2. neutr. — et. Hvars ankomst är med nöje,

med glädje sedd, väcker glädje. *Blifva, vara v. Han var mycket v. En alltid v. vän. Vara v. öfverallt. Nyttjas som helsningsutrop till en ankommande. V., min vän! Mycket v.! V. hem! Var v.! Helsa någon v. V., o måne, min åldriga vän! Be någon vara v., helsa välkommen. — Brukas äfven om sak, t. ex.: Ett v-et bref. V. förevändning.*

VÄLKOMNA, väl'kommna, v. a. 1. 1) Helsa välkommen, bedja någon vara välkommen. — 2) Emottaga en kommande på ett sätt, som visar, att han är välkommen.

VÄLKOMNAD, m. 5. Välkommande, emottagning. *Han kom objuden; v-en blef ock der-efter.*

VÄLKOMNANDE, n. 4. Se *Välkomnad.*

VÄLKOMSTHELSNING, f. 2. Helsning, då man ber någon vara välkommen.

VÄLKOMSTSKÅL, f. 2. Skål, som drickes, för att betyga sin glädje öfver ens ankomst.

VÄLL. *Taga v., kunna väljas. Jern och stål taga v.*

VÄLLA, v. n. 2. 1) (egentl.) Koka, sjuda, brusa upp. — 2) *V. ell. v. upp,* se *Uppvälla.* — *V. a. V. ell. v. ihöp,* se *Svetsa. V. jern. V. en bösspipa.*

VÄLLARE, m. 5. En, som väljer.

VÄLLEFNAD, väl'lévnad, m. 5. Njutningsfull och beqväm lefnad.

VÄLLGNISTA, f. 1. Gnista, som far ut vid vällning.

VÄLLHAMMARE, m. 2. pl. — hamrar. Ham-mare, som begagnas vid vällning.

VÄLLHETA, f. sing. Värmegrad, då färgen på ett upphettadt ämne är röd.

VÄLLING, m. 2. (af *Välla*, koka) 1) Supamat, tunnare än gröt, dels af mjöl, kokt i mjölk eller vatten, delvis af gryn, kokta i mjölk. — *V. af hvetemjöl. Tjock v. för barn.* — Bildar åtskil-liga sammansättningar, såsom: Hvetmjöls-, Vat-ten-, Barnvälling, m. fl. — 2) (fam.) Tjock blandning, liknande välling.

VÄLLINGSKLOCKA, f. 1. (fam.) Se *Mat-klocka.*

VÄLLJUD, väl'l-júd, n. 5. Behagligt ljud. *Bok-stafsbyte för v-ets skull.*

VÄLLJUDANDE, a. 1. Behagligt ljudande. *V. period, vers.*

VÄLLNING, f. 2. 1) Förrättningen, förfarandet, då något välles. — 2) Sjelfva stället, der något blifvit valdt. — 3) Första graden af hetta vid smältning.

VÄLLOFLIG, väl'lå'vlig o. väl'lå'vlig, a. 2. Hedervärd. Titel, som tillägges borgareståndet, rådhusrätter och magistrater. [- låflig.]

VÄLLRAND, f. 5. pl. — ränder. Fin rand efter vällning.

VÄLLSAND, m. sing. Sand, hvarmed bitar beströs, som skola hopvällas.

VÄLLUGN, väl'l-ünngn, m. 2. Dragugn, hvari vällning verkställes.

VÄLLUKT, väl'l-úckt ell. väl'lúckt, m. 5. Be-haglig lukt. *Blommornas v. Blommorna sprida v. — Syn. Parfym, Balsamdoft.*

VÄLLUKTANDE, a. 1. Som luktar behagligt. *V. ämnen, saker. V. handskar. — Syn. Aro-matisk, Balsamisk, Valdofande, Parfymerad.*

VÄLLUKTDOFTANDE, a. 1. Se *Välluk-tande.*

VÄLLUST, väl'l-lússt ell. väl'lússt, f. 5. 1) (i vidsträckt bem.) Hvarje högre känsla af njutning. *Det är för honom en v. att göra godt. — 2)*